

Dosarul nr. 2ra-768/22
2-16172834-01-2ra-300052022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – S. Dimitriu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stepanida Cicimarenco,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Stepanida Cicimarenco împotriva lui Vadim Severin, intervenient accesoriu
Cooperativa de construcție a garajelor nr. 10/B cu privire la obligarea demolării
construcției neautorizate, repararea prejudiciului material și moral și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a admis apelul declarat de Vadim Severin, s-a casat hotărârea din 09
octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă
de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2016 Stepanida Cicimarenco a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Vadim Severin, intervenient accesoriu Cooperativa de
construcție a garajelor nr. 10/B cu privire la obligarea demolării construcției
neautorizate, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că pârâtul Vadim Severin a efectuat
construcția capitală neautorizată a garajului său cu nr. xxxxx pe teritoriul CCG nr.
10/B, lângă garajul reclamantei, fără acordul Adunării generale a cooperativei, fără
recepția și darea în exploatare a acestuia, iar în prezent pârâtul nu dispune de
certificat de urbanism, autorizație de construcție și proces-verbal de recepție finală
a construcției garajului său pentru legalizare.

S-a menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016 au
fost respinse recursurile Stepanidei Cicimarenco și Inspecției de Stat în Construcții
împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015 de
încetare a procedurii contravenționale în privința contravenientului Vadim Severin
pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 179 Cod contravențional. În pct.
12 al deciziei s-a constatat că, contravenientul Vadim Severin a efectuat lucrări de
construcție a garajului (box), situat pe xxxxx, în lipsa Autorizației de construcție,
fapt ce contravine cerințelor art. 22 lit. b) din Legea privind calitatea în construcții
nr. 721 din 02 februarie 1996. Totodată, în pct. 14-17 ale deciziei s-a menționat

încălcarea art. 14 din Legea cu privire la autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010 și art. 41 din Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 335 din 17 mai 1996, în lipsa certificatului de urbanism și documentației de proiect și alte documente incluse în cartea tehnică a construcției. A reținut că în pct. 25 al deciziei s-a statuat că au expirat 3 luni de la momentul emiterii procesului-verbal al constatării contravenției din 25 martie 2015, astfel, au expirat termenele de 3 luni de atragere la răspundere contravențională.

S-a menționat că dauna asupra garajului metalic, nr.xxxx, ce aparține reclamantei, e provocată de faptul că pârâtul și-a construit garajul, nr. xxxxx, cu pereți groși, lăsând numai 16 centimetri spațiu până la garajul metalic nr.xxxxx, iar între pereți pârâtul a lăsat gunoiul în urma construcției, care presează asupra peretelui subțire a garajului reclamantei, apa neavând unde să se scurgă, fiind permanent umed, peretele putrezește și se distruge. În opinia reclamantei pentru a face loc pentru scurgerea apei și de reparație a garajului este necesară lărgirea spațiului între garaje cu 34 de centimetri, până la minimum de 50 de centimetri.

Reclamanta a solicitat obligarea pârâtului Vadim Severin să reconstruiască și să mute garajul capital neautorizat nr. xxxxx, situat pe adresa xxxxx, la o distanță de minimum 50 cm de la garajul nr. xxxxx, încasarea de la pârât a prejudiciul material și moral.

La 16 aprilie 2019 reclamanta a depus o cerere de completare a acțiunii, indicând că daunele materiale care au fost cauzate și încă sunt cauzate garajului, sunt confirmate și prin raportul de expertiză judiciară, executat de către expertul judiciar Achimov Anatolie, în baza încheierii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 iunie 2017. În concluzia sa expertul a stabilit că în rezultatul construcției abuzive a garajului nr. xxxxx, proprietarului garajului nr. xxxxx i-au fost cauzate prejudicii materiale, care se manifestă prin deformarea fundației și a pereților subsolului, deteriorarea ventilării, fapt ce a dus imediat la apariția coroziunii construcției din metal în interiorul garajului cât și a mucegaiului. Valoarea prejudiciilor materiale stabilite prin expertiza judiciară, în urma executării lucrărilor de reabilitare a garajului afectat, constituie suma de 16380 lei. S-a mai stabilit că toate daunele aduse garajului este cauza influenței negative a garajului pârâtului, din motivul amplasării acestuia la o distanță foarte mică, practic alipit, fapt ce face imposibilă deservirea garajului reclamantei, iar cât privește posibilitatea tehnică de reamplasare a garajului pârâtului la o distanță de 50 cm față de garajul reclamantei, s-a menționat că mutarea garajului pârâtului este imposibilă din motiv că acesta la moment este amplasat pe marginea pantei unei grinzi naturale.

Reclamanta a notat că pârâtul a acționat intenționat și cu bună știință asupra executării lucrărilor de construcție neautorizate, ce produce efecte distrugătoare asupra garajului său, acțiuni care au fost deja constatate printr-o hotărâre judecătorească în urma examinării acțiunilor contravenientului Vadim Severin, unde reclamantei i-a fost atribuită calitatea de victimă.

Prin cererea de concretizare a acțiunii reclamanta a solicitat obligarea pârâtului să demoleze garajul nr. xxxxx, executat neautorizat, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material în mărime de 16380 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 10000 lei,

a sumei de 4200 lei - pentru efectuarea expertizei și a sumei de 150 lei - pentru achitarea taxei de stat.

Prin hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial. S-a obligat pârâtul Vadim Severin să demoleze construcția neautorizată, garajul (box) nr. xxxxx, situat pe xxxxx S-a încasat din contul lui Vadim Severin în beneficiul Stepanidei Cicimarenco suma de 16380 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 8350 lei cu titlu cheltuieli de judecată, iar în total suma de 24730 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prima instanță a stabilit că, construcția executată de Vadim Severin – garajul nr. 59/2 pe teritoriul CCG nr. 10/B, este una neautorizată, în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, a documentației de proiect și a autorizației de construire, având la bază doar hotărârea adunării cârmuirii CCG nr. 10/B.

Prima instanță a concluzionat că prin depășirea hotărâului pentru construcția neautorizată de către pârât, care a depășit terenul vecinului, determină concluzia admiterii cerinței privind demolarea construcției în măsura în care aceasta depășește terenul vecin.

Nefiind de acord cu hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 17 octombrie 2019, în termenul legal, Vadim Severin a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vadim Severin, s-a casat hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În consolidarea soluției instanța de apel a indicat că în raportul de expertiză judiciară nr. 1328-1333 din 12 octombrie 2021, întocmit de către expertul judiciar Chintea Lucia, s-a indicat că la momentul investigațiilor lucrările de edificare a bunului imobil, garaj (box) nr. xxxxx, cu adresa xxxxx sunt finisate în totalitate și nu influențează/împiedică modul de exploatare sau întreținere a bunului imobil învecinat garaj (box) nr. xxxxx, iar motivul apariției defectelor tehnice depistat la data investigațiilor - 14 septembrie 2021, în subsolul garajului (box) nr. xxxxx au legătură cauzală atât cu perioada exploatării cât și cu zona de amplasare, natura terenului de fundare, tălpii fundației și adâncimea de fundare.

Curtea de Apel Chișinău a opinat că pretențiile reclamantei Stepanidei Cicimarenco neîntemeiat au fost admise de instanța de fond. Garajul reclamantei, nr. xxxxx este mai mare decât mărimea terenului acordat pentru instalarea acestui garaj, or, beneficiarului - soțului Vladimir Cicimarenco, i s-a acordat suprafața la sol de 18 m.p., însă, de facto, suprafața totală interioară a garajului (box) nr. xxxxx, constituie 40,10 m.p., compusă din suprafața subsolului de 19,40 m.p. și suprafața garajului de 20,70 m.p., suprafața la sol a garajului (box) nr. xxxxx, fiind de 21,20 m.p.

Instanța de fond eronat a făcut referire la art. 309 Cod civil, în redacția până la 01 martie 2019, or, prin acțiunile lui Vadim Severin nu a fost tulburată exercitarea posesiunii intimei Stepanidei Cicimarenco. Astfel, instanța de apel a apreciat că instanța de fond neîntemeiat a admis solicitarea intimei privind demolarea construcției.

Curtea de Apel Chișinău a reiterat poziția expertului judiciar care expres a indicat referitor la edificarea, finalizarea și exploatarea bunului imobil, garaj(box) nr. xxxxx cu adresa xxxxx, menționându-se că din punct de vedere tehnic are starea

tehnică satisfăcătoare, careva procese negative ce ar influența negativ asupra structurii de rezistență a bunului imobil investigat garaj (box) nr.xxxxx sau asupra bunului imobil învecinat garaj (box) nr. xxxxx, la momentul investigațiilor nu s-au depistat, fapt ce demonstrează lipsa pericolului în modul de exploatare sau întreținere a bunului imobil învecinat garajului (box) nr. xxxxx.

La 17 mai 2022 Stepanida Cicimarenco a declarat recurs împotriva deciziei din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivare recursului a indicat că concluziile instanței de apel expuse în hotărâre sunt în contradicție cu probele administrate. Or, conform raportului de expertiză nr. 043 din 09 ianuarie 2019, efectuat în baza încheierii din 14 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul central, de către expertul Anatolie Achimov, s-a constatat că în rezultatul construirii abuzive a garajului nr. xxxxx situat pe șos. xxxxx, proprietarului garajului învecinat Stepanidei Cicimarenco i-a fost cauzat prejudiciu material.

A indicat că instanța de apel a ignorat hotărârile judecătorești devenite definitive și irevocabile în partea ce ține de sancționarea contravențională a lui Vadim Severin.

Prin referința din 23 iunie 2022 Vadim Severin a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de Stepanida Cicimarenco.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 29 decembrie 2021 care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Pononyarov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Conform extrasului din poșta electronică decizia motivată din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată electronic reprezentantului recurenteii Stepanidei Cicimarenco, avocatului Vladimir Răcilă la data de 14 martie 2022 (f.d. 151 vol. II). Prin urmare, termenul pentru depunerea recursului urma să expire pe data de 16 mai 2022, zi de luni, însă având în vedere că în perioada 02 martie 2022- 01 aprilie 2022, în conformitate cu dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova a fost suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile și termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile au fost întrerupte, urmând

să curgă noi termene, prin urmare, completul de admisibilitate consideră în termen recursul declarat de Stepanida Cicimarenco la data de 17 mai 2022.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza

cererii de recurs depuse de Stepanida Cicimarencu că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Stepanida Cicimarencu nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Stepanida Cicimarencu nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Stepanida Cicimarencu a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un

recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stepanida Cicimarenco împotriva deciziei din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Stepanida Cicimarenco împotriva deciziei din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas